

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio XXVIII. Quid in vtroq[ue] ad summu[m] fieri possit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

ictus dari, scribit Marfil, in pract. §. occur-
rit column. 2. versic. & potest poni, sequitur
Ioseph. Cuma de Sindicat. rub. de tortu. nu-
me. 20. Nouell. falla. 92. numer. 28. mihi
hoc durius semper visum. Nam & ipse
Marfil. alibi consil. 8. numer. 37. respon-
dit sufficienter tortum, qui habuit sex
ictus chordæ, quod est vniuersum pro
omnibus indicijs intelligendum: Cra-
uetta vero tres ictus satis esse censuit.
consil. 287. numer. 6. nempe non pro sin-
gulis indicijs, sed omnibus ante habitis
& toto continuo tempore, quo reus in
vna quæstione manet suspensus Grillad.
tract. de quæstio. §. 4. vide idem numer. 9.
Clarus lib. 5. §. fin. d. quæst. 64. numer. 33.
Farinac. lib. 1. titul. 5. quæst. 38. numero 47.
& 54.

QVÆSTIO XXVII.

*Quamdiu reus possit teneri in
chorda eleuatus ordinarie?*

TATVTVM est quadam
bulla Pauli III. Pontificis sa-
pientissimi, non teneri vsq;
ad spaciū horæ, in bulluario 1.
p. fol. 471. Si enim bullæ verba perpen-
das, prohibet reum in tortura teneri
per longum temporis spaciū, velu-
ti vnius aut plurium horarum. q. d. ta-
le esse non modo plurium, sed vnius
quoque integræ horæ. nisi legendum,
vnius & plurium vt summum permittat
ad vnam horam, & sic videntur intel-
ligere DD. qui in atrocissimis permit-
tunt vnam horam aut paulo amplius.
Foller. in verb. rei indurati nu. 16. fol. 289.
Flaminius Cartar. in pract. de interrogat.
reor. lib. 4. ca. 1. num. 113. Farin. q. 38. num.
54. Grilland. sup. num. 9. ego quoq;
d. li. 5. sect. 9. vers. tortura
modus.

QVÆSTIO XXVIII.

Quid in utroq; ad summū fieri possit.

QVÆSTIO procedit de nu-
mero ictuum, eleuationum,
& quantitate temporis.

Inprimis Deo ante oculos
posito, & moderamine tali adhibito, vt
præceps & effrenata viteretur sæuitia. l.
de minore §. tormenta D. de quæst. l. nihil. C.
eodem, debet iudex potius amplecti,
quo ad res patietur, bonitatem quā
atrocitatem, Aymon. consil. 287. Berraz.
consil. 315. num. 3. & videre vt reus tortus
saluus sit innocentia vel supplicio. l.
quæstionis modum D. de quæst. vbi Bart. Al-
ber. & Marf. & Gandin. in tit. de quæst. n.
5. & 10.

Deinde Patauini DD. censent ad
summum tribus diebus interpolatis, si
sint indicia vrgentia, reum torqueri
posse, & pro qualibet viceter eleuari
cum tribus quassationibus, & ita fieri
sub domino Sereniss. reip. Venetæ, &
consuluisse Paulum de Castro con. 199. visa
inquisitione num. 5. lib. 2. & sequi Blanc. de
iudic. num. 14. Cason. d. cap. 14. Marf. No-
uell. & Clar. sup. Ciril. de quæst. §. 11. num.
5. Bonacosi. commun. opin. crimin. p. vers. tor-
quendus debet habere, qui attestantur de
commun. Italiae praxi. Vterius si cri-
minis grauitas exigat, & satis robustus
sit reus, posse reo eleuato & ad tempus
suspensio facere quassari funem, qui
modus torquendi censetur vehemen-
tior, quam per eleuationem cum di-
missione & ictibus. Bursat. post Garter.
& alios consil. 201. n. 9. li. 2. Quando cum
ictibus. releuatur & dimittitur, ad sum-
mum quatuor ictus, & vltimo pon-
derum grauiorum ad pedes appensio-
nem permittunt Friburgenf. citantes
Grilland. sup. Foller. sup. num. 16. & Farin.
d. loco n. 49. & 54.

QVÆ